

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. VII. Mors Christi pro omnibus probatur ex Apost.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

DE PROPOSITIONE V. 469

orum causa deterior, quia rationis utenda facultate percepta, respuunt aut negligunt regenerationis salutare remedium, sine quo non solum regno potiri non nequibunt, quin etiam gravioribus suppliciis subjacebunt,

Ergo baptismus est regenerationis remedium, & Redemptionis beneficium institutum pro illis etiam, qui per aetatem ad illud venire non possunt atque ita moriuntur, de quibus idem Sanctus pronuntiat, quod arsi sunt sine baptismo morientes.

SECTIO VII.

Mors Christi pro omnibus probatur ex Argumento Apostolico, Expositore S. Augustino: Quoniam unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. 2. Corint. 5. v. 14.

SI Christum passum esse, crucifixum, mortuum præ se ferat; intentione morientis pretium pro illis oblatum esse, ut ejus oblatione placatus Pater eos re ipsa de servitute liberaret, ut contendit Jansenius; Apostolici argumenti ea vis erit: *Christus pro omnium hominum generibus, Regibus, privatis, nobiles, ignobilibus, item omnium nationum, linguarum reali liberatione à servitute peccati obtinenda mortuus est; ergo ex omni genere, conditione, natione, lingua mortui sunt in peccato.* Hac consecutione stante, possent multi ex omni genere liberi esse à peccato, qui consequenter ad mortem Christi non pertinerent, eò quod non sit mortuus Christus nisi pro mortuis juxta Apostoli consequentiam.

Atqui tamen Apostolus hoc argumento visus est, non modo genera singulorum omnium, sed & singula generum seu individua sub peccato concludere, ut ostendat à redemptione nullum esse exceptum, ergò. Nam S. Augustinus ex hoc loco: *Christus pro omnibus mortuus est*, non modò genera hominum, sed singulos hominum peccato esse obnoxios concludit l. 20. de civitate Dei c. 6. *Omnes itaque mortui sunt in peccatis*, NEMINE EXCEPTO. Si ideò omnes, nemine exceptò, in peccatis mortui sunt, quia unus pro omnibus mortuus est; ergò etiam unus pro omnibus, nemine exceptò, mortuus est. Alioquin à generibus singulorum ad singula generum non fuit recta consecutio. Nam si dicerem: Omnes homines sunt fideles capiendo ly *omnes* pro generibus hominum, nullo modo sequeretur, singulos homines esse fideles. Apostolicam dialecticam peccati originalis acerrimus propugnator Augustinus oculatiùs inspexit, cum per eam Pelagianorum machinamenta contrivit. Julianus quidem eorum Coryphæus Christum pro omnibus mortuum esse concessit, ac non pro mortuis solis: mortuum voluit pro adultis, peccato mortuis, vivificandis & regenerandis; pro parvulis verò, quos à peccato censebat immunes, Gratià adóptionis adornandis. Sed S. Augustinus Apostolicum arietem ei impegit, quasi pro singulis mortuum asserentis; & exindè singulorum mortem inferentis. *Quidquid argumentèris*, ait, *quidquid Apostolicorum verborum conèris evertere à morte, quæ in peccato est, parvulos non ostendis immunes, quia & pro eis Christum mortuum negare non audes*. Imò ex hâc morte Christi pro omnibus S. Augustinus mortem omnium & singulorum, etiam parvulorum peccato inflictam invictissimè deducit.

L. 2. ep. post.
cap. 175.

DE PROPOSITIONE V. 471

Tu dicis, ait Juliano, etiam pro peccatoribus mortuum; ego dico non nisi pro peccatoribus mortuum; ita ut respondere cogaris, si nullo peccato parvuli obstricti sunt, non esse pro parvulis mortuum. Dicit enim ad Corinthios: Quoniam unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, & L. 6. c. 4. pro omnibus mortuus est. Nullò modò hic negare permetteris, non nisi pro his, qui mortui sunt, mortuum fuisse Jesum. . . . Ex hoc enim probavit, Omnes mortuos esse, quia pro omnibus mortuus est Unus. Impingo, inculco, infercio recusanti. Accipe, salubre est, nolo moriâris: Unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. Vide, quia consequens esse voluit, ut intelligantur omnes mortui, si pro omnibus mortuus est. Quia ergò non in corpore, restat ut in peccato esse mortuos, si pro omnibus Christus mortuus, nemo neget, nemo dubitet, qui se non negat, aut dubitat esse Christianum.

Tu autem jam in primo libro tuo contra nos clamans dixisti, Christum etiam pro parvulis mortuum. Nullò modò igitur negare permetteris eos trahere originale peccatum.

Et cum alibi dixisset: Christum etiam pro impiis mortuum, redarguit illum Augustinus: Sed Apostolus non ita locutus est, qui dixit pro impiis & peccatoribus mortuum. Frustrà ergò tu magnam Christi misericordiam extenuandam putasti. Ille enim pro male merentibus mortuus est: à quo beneficio Salvatoris parvulos separatis, quoniam salvos eos dicitis. Ille autem dicit: non opus est sanis medicus. Non ergò est opus parvulis Christus, quibus utique secundum vos non est Jesus. L. 2. op. p. 170. cap. 170.

Julianus vim Argumenti sentiens in consequenti: Omnes mortui sunt, respondet: omnes pro multis accipi penè innumera Scripturarum exempla testantur. Sed S. Augustinus nil ista moratur, urgetque hoc locò ab Apostolo ly omnes pro om-

nibus strictim accipi, ita ut parvuli non censeantur exclusi.

Et pergit in capto conflictu premere Adversarium: *Hinc te exue si potes, quod unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: & aude dicere: non omnes esse mortuos, pro quibus mortuus est Christus; cum tibi Apostolus fauces premat, opprimat audacissimam vocem, quid sequeretur ostendens & dicens: ergo omnes mortui sunt. Noli sic laudare Apostolum, noli exponere, ut nolis audire: si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt.*

Quod si Julianus, quod modo Jansenius facere visus est, reposuisset Augustino: *Christus non est mortuus pro omnibus nemine excepto: Poteratne Augustinus hanc elicere sequelam: ergo omnes, etiam parvuli mortui sunt, nemine excepto? Ut ergo magis premat & opprimat in consequenti, debuit de eodem Antecedens interpretatum dare ac si diceret: Christus pro omnibus nemine excepto, mortuus est; ergo omnes mortui sunt etiam parvuli: quia pro omnibus Christus mortuus est.*

